

[Ove Jensen]

udtryk for alle de ulykker, et stigende skatte-tryk vil medføre for skatteyderne og landet i 1985, og derefter agter han altså at stemme for et stigende skattetryk.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg redegjorde for, hvad Verdensbankens eksperter har sagt med hensyn til høje skatter og lave skatter.

Det, hr. Ove Jensen glemmer i denne sag, er, at hvis man gør, som fremskridtspartiet ofte har gjort, lægger sin stemme sammen med socialistiske partiers, så får man nogle løsninger, der er betydelig værre, og som vitterlig går i modsat retning af det, fremskridtspartiet og jeg mener er den rigtige udvikling. Derfor agter jeg ikke på noget tidspunkt at lade mig fange ind i et spil, hvor jeg ved hjælp af min stemme kommer til at fremme en socialistisk politik her i landet.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Men hr. Maisted har altså ikke noget imod at lade sig fange ind i et spil om ikke alene være med til, men også være ansvarlig for, at der bliver gennemført kraftige skatteforhøjelser i 1985?

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det, hr. Ove Jensen prøver på at fremstille, er, at her har vi altså et valg imellem pest og kolera, og så vælger hr. Ove Jensen kolera i stedet for pest. Men vi er jo ikke nået til tredje behandling af disse lovforslag endnu, og der er den mulighed, som fremskridtspartiet ikke har opdaget endnu, at man kan undlade at stemme til sådan nogle lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Stavard forsøgte igen at give indtryk af, at regeringen giver forkerte oplysninger, og da hr. Stavard synes, det er en god melodi, kørte han den igennem på i hvert fald fire punkter.

For det første sagde hr. Stavard, at skatte-trykket er stærkt stigende i dette land. Jeg havde allerede tidligere på dagen lejlighed til at gøre tinget opmærksomt på, at når skatte-trykket er stigende, så skyldes det tre ting:

det skyldes selskabsskatter, det skyldes realrenteafgiften, og det skyldes stigende indirekte skatter, først og fremmest registreringsafgiften på biler, idet bilsalget er stigende.

Nu vil jeg gerne spørge hr. Stavard, hvad det er, han håner regeringen for. Er det, fordi renten er faldet så voldsomt og mere, end vi havde forudset, sådan at kurserne er steget og selskabsskatterne, først og fremmest fra pengeinstitutterne, derved giver så stort et provenu? Er det det, der er forkert ved regeringens politik? Eller er det forkert, at vi har skabt en optimisme, der gør, at folk køber biler uanset de store afgifter? Ønsker hr. Stavard, at vi skal sætte afgifterne ned? Er det forkert, at salget af varebiler er steget med 73 pct. fra 1982 til 1983, hvilket er et klart tegn på, at også erhvervslivet har ønsket at forny sin bilpark, som var blevet alt for gammel, fordi man ikke regnede med, at man kunne få overskud i sin erhvervsvirksomhed under den socialdemokratiske regering?

Ønsker hr. Stavard, at vi skal sætte selskabsskatterne ned, fordi tallet, når det indgår i vores beregning af skattetryk, bevirker at det ser ud, som om skattetrykket er stigende, uanset at de direkte skatter, bortset fra selskabsskatterne, i sig selv viser et faldende skattetryk? Eller er hr. Stavard utilfreds med realrentelovgivningen, som giver os et meget, meget betydeligt beløb og derfor på afgørende måde påvirker skattetrykket, uden at det, som det allerede er blevet sagt, påvirker den enkelte skatteyder?

Hr. Stavard bruger sine tal med en virtuositet, som var en bedre sag værdig. Hr. Stavard taler om, at regeringen forventer at opkræve 17 mia kr. mere i 1984 end i 1983. Tallet er for så vidt rigtigt, men de 6 mia kr. ... (*Afbrydelse af Stavard (S)*) – jo, der blev sagt 17 mia kr., det var ret præcist – de 6 mia kr. af dette tal er simpelt hen en konsekvens af, at bruttonationalproduktet er steget. Ved helt uforandrede handlinger fra befolkningens side og ved uforandrede indtægter af selskabsskatterne ville vi bare fra personskatterne få 6 mia kr. ind, simpelt hen som følge af den progressive beskatning, som – det ved hr. Stavard udmærket godt – jeg er stærk modstander af.

For det andet sagde hr. Stavard, at det jo var en udmærket opposition, vi havde. Nu ville den give regeringen over 1 mia kr. Det, hr. Stavard tænkte på, var selvfølgelig spørgs-